

Lars Bondesons Variété-Kupletter

Med stormande bifall föredragna
i Stockholm och de flesta större städer i landsorten.

<p>I:sta Häftet. Frieriet å hölasse. Bonldrängens klagan. Beväringen. »När du ska' ut å fria.« »NärJöns ficksmaka höna.« Metersystemet. Pris 1 Kr.</p>	<p>II:dra Häftet. Ett hår af hin. »Böljorna de blå.« En misslyckad friarefärd. Tjensten framför allt. Pris 1 Kr.</p>	<p>III:dje Häftet. Här ska' valsas. Blåkulla-färden. I unga da'r. Vermlands-Pelles Frieri. Benkuplett. Pris 1 Kr.</p>
<p>IV:de Häftet. Stutapelle. Pompa. Storätaren. Barbrors Pelle. Influensan. Pris 1 Kr.</p>	<p>V:te Häftet. Ett förfluget ord. Farväl du falska Stina! Grythytte-Pägen. En Singers symaskin. Stenkuplett. Djurkuplett. Pris 1 Kr.</p>	<p>VI:te Häftet. Ett misstag. Munkbrovisan. Flickans reflektioner. Lincoln-Visa. Rida-Kuplett. Bondspelemannen. Pris 1 Kr.</p>
<p>VII:de Häftet. Knekten Blom. N:o 19 Räf. På väg te hea. Afskedskysssen. Ålkistan. Pris 1 Kr.</p>	<p>VIII:de Häftet. Flickorna i Nerike. Kavata flickor. Fotograferingen. Passa på i tid. Lasses Stockholmsresa. En ynkelig lät. Pris 1 Kr.</p>	<p>IX:de Häftet. Hemkomsten från hea. Kring majstången. Den arga bonden. Slätterölet. Midsommarsvakan. Pris 1 Kr.</p>
<p>X:de Häftet. Flickan med paraply't. Velocipedvisa. Kalle Vinter. Mi fästmö Variétéa. Lägg på haken, pojkar. Mi Pulla. Pris 1 Kr.</p>		

Att tillgå hos alla Hrr Musik- och Bokhandlare i Skandinavien.

Frieriet å hölasse.

Tempo di Mazurka.

Gammal melodi.

Piano. *f*

I Ver-me-land en fa-ger tär-na bod-de, Och

p

mång-a fri-a-re kring hen-ne gnod-de, för

hö' va' va-cker som en ros om vår-en. Som so-la' u-ti Karl-stad

jämt hö'sken.

f

Bonddrängens klagan.

Moderato.

Gammal melodi.

Piano introduction in G major, 3/4 time. The music is marked *f* (forte) and consists of two staves. The right hand features a melodic line with eighth and quarter notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

First system of the song. The vocal line is marked *mp* (mezzo-piano) and the piano accompaniment is marked *p* (piano). The lyrics are: "Långt är å li - ta lön, Åh, kä - ra ox - e knal - la". The music is in G major, 3/4 time.

Second system of the song. The vocal line continues with the lyrics: "sak - ta! Ja, du får halm å in - te hö." The piano accompaniment continues with chords and single notes. The music is in G major, 3/4 time.

Third system of the song. The vocal line continues with the lyrics: "Ja', får väl - ling å in - te brö'; men vi ska' kno - ga ef - ter". The piano accompaniment continues with chords and single notes. The music is in G major, 3/4 time.

Fourth system of the song. The vocal line concludes with the lyrics: "mak - ta." The piano accompaniment concludes with a final chord and a fermata. The music is in G major, 3/4 time.

Beväringen.

Moderato.

Serling.

Piano introduction in G minor, 3/4 time. The right hand features a melodic line with triplets and a final half note. The left hand provides a rhythmic accompaniment with triplets and chords. Dynamics include *f* (forte).

Ett å tju - gu år i vå - ras Fyll - de jag, Karl Pet - ter Krok.

Vocal line and piano accompaniment for the first line of lyrics. The vocal line starts with a piano (*p*) dynamic and ends with a fortissimo (*ff*) dynamic. The piano accompaniment consists of chords and a bass line.

Ö - ge - ra vill rik - tigt tå - ras, å jag knapt kan va - ra klok,

Vocal line and piano accompaniment for the second line of lyrics. The vocal line continues with a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment features chords and a bass line.

när jag tänker påt nu, fast et - te - råt, hur mig doktorn appro - be - ra,

Vocal line and piano accompaniment for the third line of lyrics. The vocal line continues with a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment features chords and a bass line.

hur jag sen fick ex - er - çe - ra.

Vocal line and piano accompaniment for the fourth line of lyrics. The vocal line begins with a *rit.* (ritardando) marking and ends with a fermata. The piano accompaniment also includes a *rit.* marking and ends with a fermata. Dynamics include *f* (forte).

“När du ska' ut och fria.”

Moderato.

Melodi från Småland.

p

När du ska' ut å fri - - a, så ta' dig al - drig en

gam-mal mö för et-tra pi - na— dö. Hon grä-lar he-la

nat - ta' å frä-ser som en - kat - ta. Ja, ak-ta dej för den, ja,

ak - ta dej för den, ja, ta' ej den te' din vän!

När Jöns fick smaka höna.

Allegretto.

Melodi fr. Nerike.

Piano introduction in 2/4 time, marked *f*. The music features a rhythmic melody in the right hand and a bass line in the left hand. The piece concludes with a *Fine.* marking.

p

För om I lys-ter hö - ra, så ska' jag sjun - ga nu. En

Piano accompaniment for the first line of the song, marked *p*. The piano part consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand.

gång jag skul-le kö - ra te stån me' bo - ens fru. Ho'

Piano accompaniment for the second line of the song.

skul - le säl - ja smör i smyg, för pen-gar' kö - pa garn å tyg. Å

Piano accompaniment for the third line of the song.

jä, som feck'-na skjut - sa, va' int' så li - te' dryg.

Piano accompaniment for the fourth line of the song.

Metersystemet.

Moderato.

Gammal melodi.

f *Fine.*

p

De' ä' för dant hva' nu här i vär - lå ska' brå - kas, å

p

vär - re blir de' jämt riks dags gub - be - ra rå - kas De

vid - na gjort nu ju allt hvad män - nis - ka he - ter me'

sitt för - bas - ka - de ny - a ki - lo och me - ter.

Lars
Bondesons

Variété-Kupletter och Visor.

1:sta häftet.

Text.

Frieriet å hölasse'.

I Värmeland e' fager tärna bodde
Å många friare kring henne gnodde,
För ho' va' vacker, som e' ros om våren,
Som sola uti Karlsta' jämt ho' sken.

Så kom en herreman å ville ha'na,
Å tjogetals mä vackra ord han sa'na.
Men värst krumbukta han för hennes fader,
För gubben va' må veta hiskligt rik.

Men flickan hörde inte uppå prate',
Ho' tänkte: »de' ä' nog en riktig sate
Å allri nånsin ska' ja' släppa hanna
I klor'a på en sådan listig räf.»

Men hennes fader tänkte ej de'samma,
Han svor å skrek: »Må håken dig anamma
Som inte ta'r en tocken kär di' toka
När tänker du en gång te blifva gift?»

Men flickan sa': »Jag bryr mig inte om'en
Om än han vore ifrå' himla kommen,
För hela hjerta mitt ja' ga' te Lasse
En gång i höstas när vi körde hö.»

Men då ble' hennes fader onn i sinne',
Så ingen menska tordes vara inne,
Han skrek: »Di' slyna, genast mig berätta
Hur håken alltihopa de' geck te.»

Jaha, ja' satt i jämten i hölasse'
Å då sa' Lasse: »Om ja' stjalper lasse'
Å lasse' ramlar öfver dej,» sa' Lasse,
»Hur skulle de',» sa' Lasse, »gå me' dej?»

»Han hade knappt fått ole utur munna,
Förrän i dike lasse' stalp på stunna;
Å ja' mitt arma kräk kom under lasse'
Å hållde på att rent förstörder bli.»

»Men Lasse han va' starker, som en oxe,
 Å länge låg han inte där å koxte,
 Förr'n han slo' ryggen uti krök och stötte
 Ur dike' lasse' i ett enda tag.»

»Å ja' ble' glader, att ja' kom på fötter,
 Men kände mig så bruten å så trötter.
 Å se'n den dagen kan jag allri glömma
 Min Lasse, ty han hafver frälst mitt lif.»

Å därma ble' de' punkt å därma pricka,
 För drängen han fick gifta sej mä flicka
 Att ho' ble' glader kan fäll ingen undra,
 Nårsom ho' fick den kär ho' skulle ha.

Å lyckligare under himlapellen,
 Fins ej ett par, å långt i sena qvällen
 Så talar di så gärna om den gången,
 Nårsom di bäge under lasse' låg.



Bonddrängens klagan.

Å långt år å lita lön, å kära oxe knalla sakta
 Du får halm å inte hö,
 Ja' får välling å inte brö',
 Men vi ska' knoga efter makta.

Här ja' går å kör min stut å fasligt långt te' middagsmåle'
 Sola bränner uppå min rygg
 Å stora svärmar å broms å mygg
 Di stickas värre än hin håle.

Som en stör ja' mager ä', ja fetare ä' inte korna,
 Å oxen ä' ta' mej fan så smal
 Liksom e' fröken uppå en bal
 Snart fin's de' inte mer' kvar än horna.

Bo'en säjer te mej så; på sönda' när gudstjenst ska' börja,
 »I da' du slipper mä gössla dras,
 Men skjutsa gumma mi' ä' bättre lass.»
 Ja' tycker de' ä' samma smörja.

De' ska' hin här längre gno, ja' går på evi'a minuten,
 Å värfning ta'r som artullerist!
 De' ä' så godt de' nu först som sist,
 Ger fan i både bon' å stuten.



Beväringen.

Ett och tjugo år i våras
 Fylde ja', Karl Petter Krok;
 Öjera vill riktigt tåras
 Å ja' knappt kan vara klok
 När ja' tänker på'et
 Nu först etteråt
 Hur mig doktorn approbera
 Hur ja' se'n fick exercera.

Mor ho' sa', ja' skulle stulta
 Låtsas halta lite smul,
 Far han sa', ja' skulle rulta
 Fram te' doktorn som ett hjul,
 Ty så mente di,
 Kan di fälle si,
 Att te' knekt du inte duger
 Hva' gör de' nu, om du ljuger.

Så ja' gick te' mönstrings ställe
 Må så tungt å sorgset bröst;
 Mor ho' följde må' sin Pelle
 De' va' ändå nå'en tröst.
 Äntli'n va' vi där,
 Länsman sa' så här:
 »Klä' nu å dej spritter naken!»
 Har en nånsin hört på maken.

»Där ja' sto' nu bland de are
 Rädd å dummer, som en kalv,
 Nog ja' mins'et, kors bevarer,
 Hur ja' darra, frös å skalf.
 Nu ja' roptes opp
 Inte på min kropp,
 Hade ja' e' enda palta
 Mor ho' skrek: »Glöm ej å halta!»

In ja' klef å vände te mej.
 Länsman sa': »De' va' en drull!»
 Doktorn sa', när han fick se mej:
 »Sicken en te' vara ful.»
 Men så sa'n te' slut:
 »Går te' räta ut.»
 Te' beväring han mej klena,
 Fast ja' vog på bägge bena.

Mor ho' lessen ble' å grina
 Å de' gjorde också ja'.
 Kära barn, ska' du dej pina
 Uppå hea' da' frå' da'?
 Ja visst, kära mor,
 Ja' mä samma tror
 Dränker mej i denna timma
 Om ja' bara kunne simma.

Så kom da'en, när ja' skulle
 Ut te' he'a mej beje
 Fick å mor e' hvetebulle
 Te matsäck å mer därte.
 Så ho' sa', ve' lag:
 »Te midsommardag
 »Ska' ja' laga te' å baka
 Dej e' rikti' fläskpannkaka.»

Sen på slätta fick ja' luffa,
 Bära ränsel å gevär.
 In i lede' di mej skuffa
 Å sa': »dumbom ställ dig där;
 Lite längre bak,
 Håll dej sedan rak,
 Lyd, håll truten, om ej, på stund,
 F—n ska' ta' dej, din himlahund.»

Länger fram så stälde di mej
 Midt i natta uppå post,
 Hungri' va' ja', så de' i mej
 Bara skrek på bättre kost,
 Men ja' tänkte då
 Hin här måtte gå
 Matinrättninga nog står här
 Kvar om inte ja' nu går här.

Sagt å gjort, ja gick å träffa
 Olle, Jöns å Bengt frå' Lo.
 Fick mej så e' mulablåffa,
 Söp, ble' fuller, som e' so.

Men nu ble' de' å
 A'en vals ändå.
 En korpral högg mej i västen
 Å mej satte i arresten.

Fyra da'r där fick ja' sitta
 Å mej ångra i min cell.
 Dä' va väl att lilla Britta
 Inte visste om'et lell,
 För då ha' ja' fått
 Körja på min lott,
 Ho' behållt bå' gål å blåsa
 Å mej gett e' långer näsa.



"När du ska' ut å fria."

När du ska' ut å fria, så ta' dej alri e' gammel mö

För ettra pina, dö!

Ho' grälar hela natta å fräser som e' katta

Ja akta dej för den! ja akta dej för den,

Ja ta' ej den te' din vän!

Att fria te' e' fröken, de' kostar alltför möcke för en bonnadäng

Att köpa siden åt den

För ho' ska' ha' klä'ningar många, bå' sia å via å långa

Ja akta dej för den, ja akta dej för den,

Ja ta' ej den te' din vän!

Å friar du te' e' enka, ho' skryter å ho' skräflar om sin förriga man

Så de' blir dej te' stor skam

Ho' sitter i spisen å griner å ger dej så sura miner

Ja akta dej för den, ja akta dej för den,

Ja ta' ej den te' din vän.

Men friar du te' e' jungfru, e' täcker å e' nätter å e' förbryllande ros,

Den får du sofva hos

Å faller ho' i ditt töcke,

Så ge' henne kärlekssmöcke

Ja ta' då den

Ja ta' då den

Ja ta' då den te' din vän.



När Jöns fick smaka höna.

För om I lyster höra,
Så ska' ja' sjunga nu.
En gång ja' skulle köra
Te' sta'n mä bo'ens fru
Ho' skulle sälja smör i smyg
För penga' köpa garn å tyg
Å ja' som fick'na skjutsa, va' inte
så lite dryg.

Så knoga ja' på gata'
Å bli'a mej ikring.
Å pojka flen å prata,
Men ja' sa' int' nå'nting.
Hos tös'ra så' ja' mä en sak
Som konstig va' å satt där bak
Ja tyckte att de' likna' ett så'nt
där lite' tak.

Så betsla ja' å åkte
Mä frua in te' sta'n
Å tulla se'n ja' råkte
Halfsju på förmidda'n
Å då sa' ho': »Här kör vi in
På gåln å se'na mätta binn',
Din piska göm å stoppa i ficka
selepin!»

Men nu te' boa gick ja'
Å träffa handlingsman
Ett duktigt handslag fick ja',
Kors Jöns! Ä' du i sta'n?
Här många bönn'er ä' förut.
Besynnerligt att du tordes ut,
Här ska' du få te' flicka' en liten
russinstrut.

Ja' gjorde som ho' sa' mej,
Ban' mätta ve' ett hörn;
Men sa': nog vill ja' ha' mej
En liten bränvinstörn
För de' ska' smaka f—n så bra
När helä mör'n en fruse' ha'
»Jaha,» sa' ho', »de' händer», å mej
e' krona ga'.

Jaha de' tror ja' fälle
Dä mycke' folk här ä',
Så ga' ja'n pipeskrälle.
Då stoppa han den mä',
Men håken vet va' han la'i,
För de' ska' ni nog snart få si,
Närsom ja' kom å röka ur pipesnugga'
mi'.

Så gick ja' ut å glodde
I fönstera ett tag,
För kro'a va', ja' trodde
Ej öppen då ve' lag
Ja' pipa' stoppa, tänkte på
Å drog ett bloss å tänkte så:
Nu ska' ja' köpa röka åf hoppe'
numro två.

Men nu ja' gick te' kätta
Där mor va' längese'n
Å spände strax för mätta,
Som sto' på säkra ben.
På skallen gjorde ho' e' nick
Å när hon piskeslängen fick
Så plocka ho' mä bena å ble' så hiskli'
kvick.

Men när vi kom ett stycke
 Å utom tulla hann,
 Så föll de mej i tycke
 Te' röka lite' grann'
 Vill frua vara så gemen
 Å köra hästen å se te'n
 E' lita stun', så ska' ja' mi' pipa
 tän'a se'n.

Ja' pipa tog ur ficka
 Å tänkte röka lell,
 Å mä e' svafvelsticka
 Ja' strök på låre' ell'.
 Men rätt som ja' där satt å sög.
 Så small de' te' å pipa flög
 I flere hundre biter, å nu ja' inte
 lög.

Att ja' ble' lång i snuten
 Begrip'la en å hvar,
 För när ja' tog åt truten,
 Satt bara stumpen kvar.

»För hussingen,» matmora sa',
 »Hva' va' de' Jöns i pipa la'?»
 Ja' int' vet ja', men fälle nå'et
 rackartyg de' va'.

Men ett som mej dock gladde
 I denna min förtret,
 Vi duktig matsäck hade
 Å lite' bränvin te'et.
 Vi halfva vägen va' kan tro
 Ja' hungeruger ä' sa' ho'
 Vi smakar på mi' höna, du Jöns; å
 ja' sa' ptro.

Så tog ho' fram ett knyte
 Ur akterstol'n må'n tro.
 Der slog mej midt i plyte
 E' lukt så fin å go'.
 E' lita skål mä flöt' å sö
 Där ja' fick doppa limpebrö'
 Se'n fick ja' smaka höna å mätta ho'
 fick hö.



Metersystemet.

De' ä' för dant hva' nu här i värila ska' bråkas
 Å värre blir de' jämt riksdasgubbera råkass.
 De vridna gjort nu snart allt hva' menniska heter,
 Mä sitt f—e nya kilo å meter.

På törja ä' de' ett fasligt lif utan ända,
 För alla vill ju de' gamla måtte' använda.
 Hvarenda käring i nya viktera struntar,
 Å säljer line' å smöre' helst uti bundtar.

I alla kyffen nu går polisen å postar
 På spets han frågar, hva' kött å fläsk punne' kostar
 Men svara då, så du inte råkar i klämma
 Här säljes suggviss: Du annars pliktat e' femma.

Å ska' en ha' sej e' smula mät' å hvar are
 Då mäter di å vri'r te't, så herren bevare
 Ja, tror di själfva knapt vet hur möcke di ger en
 När di ska' sälja en ätter nya manéren.

I handelsboa därhemma kan en väl tänka
 Att nya vikter å mått på disken ska' blänka.
 Ja' härom da'n skulle köpa nya tapeter;
 En femton fot, men fick bara — fem kilometer.

Mitt nya bes'man precis totalt ä' kasseradt,
 I fjol ja' köpte't mä mitt namn ingraveradt.
 Nu för det nya systeme' skull, f—n besitta!
 Ja' tör's ej brukat, knappast ens åt de' titta.

Ja nå'e värre en kan ju inte sej tänka.
 Förr dosa fuller mä snus di könne en skänka.
 Men om som vanligt nu en håller sej framme
 Så svaras tvärt: »Här betalas visst — kilogramme.»

Ja' har e' klocka, som går mä lo' ska' Ni veta,
 Å make te'na en ej på jola kan leta
 Men lo' ju gammalt ä', kors hvilka förtreter!
 En får ej använda a'ent än kronometer.

Si' egen hustru en inte famnen tör's bjuda
 Å ä' ho arger å inte ilska tör's sjuda
 Då blir de' värst ibland motgångar alla,
 Att ej för pundhufvud henne då en får kalla.

Ja di må vri'a och vänna te't bäst di gitter
 Å myror sätta i skall'n på bå' folk å kriter,
 Så mej besitta, så sant ja' Per Ola heter
 Di nå'nsin ska' få min egen fot te' en meter.

